

SONČNA VRATA

*Sončna Vrata pripeljejo posameznika na pot Ljubezni in Modrosti. Kdor v sebi odkrije ta
Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega Vesoljnega reda, od
najmanjših zakonitosti, pa vse do Prasvetlobe Večnega Ognja,
kateri napaja vso Neskončnost.*

179. OBJAVA

30. november 2022

TRIJE DNEVI V TEMPLJU

»Začetek pogovora tretjega dne. Joramov neuspeli poizkus presekati začeto vsebino pogovora. Ugovor višjega svečenika, ki je postajal nesramen.«

1. *Ko sta oba prispela na svoji mesti; takrat šele so se pričeli pogovori tretjega dne.*
2. *Na namig Meni, izredno naklonjenega Rimljana sem Jaz prvi nastopil, se obrnil na Jorama, rekoč: "Sedaj smo na tretji dan zopet vsi zbrani v tej govorilnici! Na, vrsti je, da mi ti, kakor si bil že včeraj naprošen, pokažeš besedila iz preroka Izaija, ki se ne prilegajo Meni niti kateremu drugemu, ki bi, po tvojem mnenju, hotel postati Mesija!"*
3. *Joram je spregovoril: "Ja moj najmilejši deček, vse bi bilo prav - ampak jaz sem to vsebino teh besedil že zdavnaj pozabil in resnično bi prišel v zadrego, če bi moral poiskati ta določena besedila in to prav zaradi tebe, kot izgleda, zaradi svojega orjaškega spomina obvladaš celo Pismo in to temeljito od besede do besede! Zato zadevo raje pustimo in jaz povem: Na podlagi tega, kar si nam dal videti in slišati o sebi, veljaš kot obljubljeni, odnosno že prispeli Mesija! Ampak poiskati vsa ta besedila v pismu bi nas stalo mnogo preveč časa in truda!"*
4. *Povedal sem: "Ne, prijatelj moj, to ne gre! Znebili bi se me radi na lep način, kajti Mesija ali ne, to vam je vseeno, da le lahko ob vsemu temu prav dobro živite in kopičite velike kupe zlata, srebra in vsakovrstnih čudovitih draguljev! Vendar gre zdajle čisto zares za: Sem ta Jaz, ali naj vi čakate na nekoga drugega?"*
5. *Sem ta Jaz, potem je prišlo Božje kraljestvo že k vam in iz pisma vam je znano, kaj vam je pri tem storiti, seveda, če ste ljudje dobre volje! Če pa menite in iz prerokov dokazujete, da jaz nisem ta - no, potem pa kar lepo ostanite v vaših starih grehih, dokler ne bo smrt vaša končna usoda! - Ampak, ker vam krade že iskanje primernih besedil toliko časa, in vam povzroča prav zelo velik napor, pa dajte knjigo Meni in jaz vam bom prihranil čas in napor!"*
6. *Nato je dejal višji svečenik: "Pri tem si boš pač izbral vsa tista besedila, ki se ti kar najbolj prilegajo?!"*
7. *Odvrnil sem mu: "Prav, pa ti poišči Zame takšna, ki se recimo Meni najmanj prilegajo!"*
8. *Višji svečenik je odgovoril: "No, ta ti bomo takoj predstavili! - Sem s knjigo!"*

9. Dali so knjigo višjemu svečeniku v roke in ta je pričel listati sem in tja po njej z važnim izrazom, vendar dalj časa ni mogel najti nič pravšnjega. Končno pa je našel, vsaj njemu se je tako zazdelo, vendarle nekaj, kajti v njegovem obrazu se je zarisalo neko svojevrstno zadovoljstvo, za katerim pa se je kmalu pričel dvigati višje - duhovniški greben napuha hujše kakor pri nekemu besnemu purmanu. Z nekim določenim vladarskih zanosom je odložil odprto knjigo predse na mizo in prav zmagoslavno kar zavrtal s kazalcem nekam v besedilo in spregovoril.

10. Višji duhovnik: "Tukaj, zdaj pa pridi sem, ti mladi Mesija iz Galileje in preberi to besedilo in mi povej, če se tudi to prilega na tvojo osebo!"

11. Odvrnil sem mu: "Kaj Me pozivaš naj berem besedilo iz tvoje knjige?! Duh, ki biva v Meni je zanj vedel že dolgo prej, preden ga je Izaija zapisal! In ti si odprl ravno pravšnjega za Mojo zmago nad teboj, takšnega kakor ga tudi Jaz ne bi mogel najti boljšega!"

12. Tedaj se je višji svečenik togotno dvignil in spregovoril poln z besom podžgane gorečnosti: "Kaj si rekel? Ti naj bi besedila poznal že prej, preden jih je prerok zapisal?! Svarim te, ti galilejski fantič, pred preveliko samovoljnostjo! Šele dvanajst let šteješ in hotel bi še pred prerokom poznati njegovo besedilo?! Si mar nor?!"

13. Ko govoriš o tvoji duši ali o tvojem duhu - kar je vselej eno in isto - potem je nemogoče, da bi ta bila starejša kot pripadajoče telo, ki je po pričevanju Mojzesa moralo obstajati prej, preden se je mogla duša naseliti v njem!"

14. Mar ni Mojzes dejal: "Bog je ustvaril prvega človeka iz gline in mu vdahnil skozi nosnici živo dušo?!" Mar se ne vidi jasno iz tega, da mora obstajati telo vsakega človeka kot gotovi dom za dušo preje, kakor pa ona sama?! Kajti kaj in kje naj bi bila duša brez telesa?! - Zato dobro pomisli ti, mladi Galilejec, kje in pred kom stojiš!"

15. Povedal sem mu: "Ne glede na to, da si postal tukaj višji svečenik s pomočjo posvetne blagohotnosti in ne višje duhovne poklicanosti in ne glede na to, da smo zbrani tukaj v stari govorilni dvorani templja, ti kljub vsemu povem naravnost v obraz, da sodiš o duhovni stvarih še mnogo slabše kakor pa slepec o barvah!"

16. Ko je Bog skozi nosnici vdahnil gotovemu Adamovemu telesu živo dušo, je bila duša očitno pred tem v Bogu in tudi ni mogla biti nikjer drugje, ker je Bog v svojem bitju neskončen in se, strogo vzeto, izven njega ne more nič nahajati!

17. Bog pa, ker je sam večni, v sebi ne more vsebovati nič časovno omejenega ali minljivega ali šele nastajajočega temveč vse kar je v Njemu, je kot On sam večno. Svoje večno velike misli in zamisli more le izven sebe, v pojavnosti, kakor izpostaviti, z namenom da bi si le-te pridobile samostojnost bitij in kadar to stori, je to z njegovega stališča trenutek nekega stvarstva in za bitje iz Božje misli, katero je po Njegovi moči in modrosti, kakor izven Njega svobodno izpostavljeno, se prične šele s tem čas, bolje povedano pa stanje dovoljene samodejavnosti za pridobitev trajnega lastnega obstoja, izgledajočega kakor izven Boga, čeprav je v sami osnovi kljub temu v Njemu.

18. Če pa je temu tako, kako pa naj bi Jaz potem ne bil v Duhu in v Bogu prej, predno je prerok napisal svoja besedila iz Boga?!

19. Poleg tega živiš v še eni veliki zmoti, kadar meniš, da sta duh in duša eno in isto! Pri človeku je duša duhovni izdelek iz snovi, ker v snovi samo počiva obsojena duhovnost v dosego odrešitve, čisti duh pa ni bil nikoli obsojen in vsakemu človeku je Bog dodelil duha, ki pri nastajajočem človeku vse poskrbi, stori in vodi, vendar se s samo dušo šele takrat združi v eno, ko le-ta preide po lastni volji popolnoma v spoznan Božji red in je postala s tem dokončno popolnoma čisto duhovna.

20. Da se pa ta prehod pri tebi še zdaleč ni zgodil, si ravnokar že s tem pokazal, ker te v lastnem duhu, brez katerega nebi mogel živeti niti trenutek, še nikoli ni niti preblisnilo!

21. Jaz pa Mojega duha poznam in sem eno z njim že dolgo in zato tudi morem zapovedovati vsej naravi, ker je ta duh resnični Božji Duh in v večnosti ne more biti nihče drug, ker izven Boga ne more obstajati duh, ki ne bi bil Božji duh. Razmislite, ti in vsi, zdaj malo o tem in se v temu znajдите, šele potem bomo prišli na besedilo, katero se Meni naj ne bi prilegalo!

22. Tebi višji svečenik pa svetujem, omeji tvoje obnašanje proti Meni na pravično mero, drugače boš kmalu zdražil moč Mojega Božjega duha zoper tebe! Kaj zmorem, si izvedel že včeraj - zato pa sedaj tudi veš, kaj te čaka, če boš tukaj prekoračil svoje meje! Kajti moja je drago kupljena pravica govoriti o Jehovinih zadevah, kar je bil pri tem prvi pogoj. Dovolj slabo je že tudi, da je, potrebno s kupnino pri vas, ki bi bili radi Jehovi služabniki, pridobiti pravico govora, odmerjeno po urah, še slabše pa bi bilo, ko nekdo povrh vsega še ne bi mogel niti uveljaviti uporabe kupljene pravice!"

Jakob Lorber: TRIJE DNEVI V TEMPLJU (str. 66 - 70)